

- запрошувати для відкритих лекцій представників бізнесу, які зробили успішну кар'єру (як правило, з числа випускників університету, що не викличе потребу у додатковому фінансуванні, а також буде слугувати для студентів стимулюючим фактором в якості успішного прикладу працевлаштування випускника саме нашого університету/факультету/кафедри);
- максимально сприяти процесу обміну наукових знань (участь у наукових конференціях і заходах, які заохочують до наукової активності);
- диференціювати стимулювання праці в університеті залежно від ступеню якісного виконання наукових робіт і самовдосконалення викладачів;
- сприяти стажуванню викладачів у провідних наукових і навчальних закладах світу, а також у компаніях, де активно розвивається інноваційна складова;
- запровадити рейтингову оцінку студентів для майбутніх роботодавців.

Зарицька Н.П., асистент
кафедри економіки агропромислових формувань

ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС СЕМІНАРСЬКО-ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Повноцінний навчальний процес у вищій школі неможливий без розвитку творчого загально-го та професійного мислення студентів, заохочення майбутніх фахівців до активної творчої розумової діяльності. Адже творче мислення є запорукою самостійного пошуку оптимального виходу із нестандартних ситуацій, що виключає пасивність, інертність, індиферентність.

Творче мислення визначають як таке, результатом якого є продукування удосконаленого або принципово нового вирішення завдання, проблеми, розв'язання задачі. Таким чином, неординарність, винахідливість, кмітливість — це ті якості, які стимулюються у студентів під час творчої розумової діяльності. Для того, щоб студентські роботи мали дослідницький характер, їх діяльність має фокусуватися не лише на репродуктивному засвоєнні матеріалу, а й на його креативному осмисленні.

Зважаючи на те, що у сучасній психологічній науці виокремлюють такі інтелектуальні процеси у мисленні, як: проектування, планування, оцінювання, розуміння, а також такі інтелектуальні операції, як: аналіз, синтез, порівняння, узагальнення, доцільним є формування у майбутніх фахівців не просто мислення, а навичок мислення високого рівня. У свою чергу, серед навичок мислення високого рівня виділяють аналіз, синтез та оцінювання. Під час аудиторної роботи викладач має створити організаційні умови для активізації розумової діяльності студентів, спланувавши її так, щоб процес навчання спрямовувався на прогресивні зміни у рівнях розумової діяльності. Вирішення пізнавальної суперечності можливе під час застосування універсального підходу до побудови запитань, запропонованого компанією Intel, яка відштовхується від моделювання запитань на основі систематики Блума та розробки Дж. Мейнарда. Адже запитання стимулюють зацікавленість, залучають до розумової праці, спонукають до пізнання, зрештою, є одним із шляхів розвитку творчого мислення. Усі запитання пропонується згрупувати у три блоки: змістові, тематичні та ключові. При цьому змістові питання пропонується визначати як базові, репродуктивні питання, відповіді на які є конкретними; тематичні питання — як такі, на які немає конкретної відповіді, і які можуть охоплювати окрему тему або розділ; ключові питання — як питання філософські і найбільш широкі, які охоплюють кілька різних наукових напрямів, розділів, навчальних дисциплін, і на які немає конкретної відповіді. На нашу думку, саме постановка ключових запитань студентській аудиторії сприяє розвитку творчого мислення, а також і розвитку навичок мислення високого рівня, особливо за тієї умови, коли під час формулювання даного виду запитань застосовуються наступні команди: проаналізуйте, доведіть, спрогнозуйте, ідентифікуйте, створіть, розробіть, оцініть та ін.

Таким чином, за наявної багатоваріантності форм і методів навчання та інноваційних підходів до його організації варто обирати ті з них, що сприяють розвитку творчого мислення особистості, мотивують пошукову роботу, спонукають до генерування нових ідей.